

[Aksel Larsen.]

sikring af freden. Jeg forstår ikke, hvorfor man er så rasende over agitationen og arbejdet for freden, medmindre det er, fordi man ikke kan lide dette, fordi man ikke ønsker fred, men det er så en anden ting.

Der er blevet sagt — jeg tror, det var af det ærede medlem hr. Kristen Amby —, at overalt i verden findes der tossede mennesker, som godt kunne ønske sig en krig, og det fandtes der efter hans mening også i Sovjetunionen, hvortil jeg tillod mig at sige nej. Det blev det ærede medlem meget opvildt over, og så skyndte han sig at inddrage andre lande i det for at være helt sikker på at have et ståsted. Jeg svarede dette nej med velberåd hu, for jeg er aldeles overbevist om, at der ikke i Sovjetunionen findes et menneske, der ønsker en krig, og det ærede medlem hr. Kristen Amby og alle andre ved lige så godt som jeg, at man kan ikke i pressen i Sovjetunionen og man kan ikke i statsmændenes taler i Sovjetunionen finde et eneste ord, ikke en eneste sætning, ikke en tankeforbindelse, der giver udtryk for, at man ønsker krig. Men hvis man vil gå til den anden side, kan man finde masser af dem, og med formandens tilladelse skal jeg give et par ganske korte citater, som illustrerer det. I de amerikanske aviser er følgende tone gangbar, som jeg henter fra „Times Herald“:

„Krigens mål i dag består i at tilintetgøre den fjendtlige nation, at knuse dens magt og for alle tider udslutte den af jordens overflade. Vi vil sende flyvemaskiner i 40 000 fods højde med atom-, brand- og bakteriebomber for at dræbe børnene i vuggen, bedstemødrene ved deres andagt og arbejderne under deres arbejde.“

Måske vil man sige: det er aviser! Javel, men så lad os tage statsmændene derovre, og jeg skal ikke henholde mig til afdøde krigsminister Forestal og lignende personer, men tage formanden for bevillingsudvalget i repræsentanternes hus, mr. Clarence Cannon. Han holdt den 13. april i fjor en tale.

Formanden: Tiden er udløbet.

Aksel Larsen: Men der er jo kommet en dagsorden til. Jeg skal gøre mig meget hurtigt færdig. Mr. Clarence Cannon holdt den 13. april i fjor en tale i anledning af Atlantpagtens vedtagelse, og i denne tale sagde han bl. a.:

„Vi må udslutte Moskva og enhver anden by i Rusland inden en uge efter begyndelsen af den kommende krig. Vi

må i løbet af 3 uger forvandle ethvert centrum i Sovjetunionen til ruiner.“

Han sagde videre i sin tale:

„Med underskrivelsen af den nordatlantiske pagt har vi sikret os de nødvendige baser.“

Javel, disse baser ligger i Danmark i Kastrup, Tirslund, Skrydstrup og Aalborg, og det er vel derfra, de amerikanske flyvemaskiner skal starte for i 40 000 fods højde at kaste deres atom-, brand- og bakteriebomber for at dræbe børnene i vuggen, bedstemødrene ved deres andagt og arbejderne under deres arbejde.

Han tilføjede videre:

„Vi“ — altså amerikanerne — „behøver ikke at sende vore tropper derover“ — til Europa — „i den næste krig, sådan som vi måtte det i den sidste. Vi skal udruste andre landes soldater og lade dem sende deres egen ungdom i undergangen i stedet for, at vi sender vor.“

Det var formanden for bevillingsudvalget i repræsentanternes hus, der udtalte dette, og der har man den rolle, som det i Atlantpagtens tegn, som flertallet i denne sal har stemt for, er tiltænkt os at vi skal spille: vort land skal være basis for disse bombe-maskiner, og vor ungdom skal være kanonføde og sendes i undergangen, for at amerikanerne kan skåne deres i den krig, de ønsker.

Man spørger, hvorfor vi kommer med dette forslag, hvad der er vor tanke med det. Er det meningen, at vi vil kritisere regeringen? I så fald kan man ikke stemme for det, selvom det har så mange rigtige, udmærkede og smukke tanker. Og man søger alle mulige mærkværdige forklaringer, ordre fra Kominform, kommunisternes tilbagegang og hvad ved jeg.

Forklaringen er så ganske ligetil. Det er brintbomben. Den er ny og har ikke været på tale før. Men for kort tid siden har en stormagt besluttet sig til at gå i gang med fremstilling af brintbomben. Det blev tilrådet af den amerikanske atomfysiker professor Urey, men han har åbenbart fået betænkeligheder, for nu er han kommet dertil, at han erklærer, at han håber, det vil være umuligt at fremstille bomben, da han frygter, den vil udslutte alt liv på jorden. Ja, men det er denne omstændighed, der gør, at efter vor mening bør alle ansvarlige regeringer komme med deres henstilling til stormagterne — som vi erkender er afgørende i denne sag — om dog at se at nå til international afspænding, nå til forbud imod anvendelse af alle bomber, nå til enig-